

Blónka Zofka

Muzyka: Weronika Korthals-Tartas
Słowa i tłumaczenie z kaszubskiego: Tomasz Fopke

Na mòdri, mòdri łące
Chmùr pasą sã tèsące.
A midzë nima Zofka
Co mówią na niã: Psotka.

Stateczno skùbią niebò
Te, co nôstarszé w karnie.
Tec mają, co je trzeba,
Do picò rosa spadnie...

A Zofce za spòkójno,
Bò to jesz blónié dzecã,
Co chce miec jigrów trójno
I nëkac jak nen przecąg...

Jaż rôz w nòdzëkszi gònbie
Przesadza niebną greńcã.
A zamieszka kòl Ciebie,
Do Twojèch sniców wleca

Chmurka Zosia

Na modrej, modrej łące
Chmur pasą się tysiące.
A pośród nich – Zosia
Na którą wołają - Psotka.

Poważnie skubią niebo
Te, najstarsze w gromadzie.
Wszak mają, co trzeba,
Do picia rosa spadnie...

A Zosi za spokojnie,
Bo to jeszcze chmurnie dziecię,
Co chce się bawić i bawić
I pędzić z wiatrem w zawody...

Aż raz w najdzikszej gonitwie
Przeskoczyła granicę nieba.
I zamieszkała u ciebie,
Zagościła w twym śnie.